

780. LOUČENÍ SE REKRUTOVO

1714.

Zp. I. 371. Erb. II. 217

Trá - vo, trá - vo, trá - vo ze - le - ná! Pa - dá na tě ro - sa stu - de - ná! Kdo tě bu - de

trá - vo ko - siť, až já bu - du pa - laš no - siť, trá - vo, trá - vo, trá - vo ze - le - ná.

Trávo, trávo, trávo zelená!
Padá na tě rosa studená.
Kdo ťa bude, trávo, kosit,
až já budu paláš nosit,
trávo, trávo, trávo zelená!

Koso, koso, kosenko moja;
brúsit už víc nebudu tebia;
kdo tebu, koso, sečť bude,
až tu šuhajka nebude;
koso, koso, kosenko moja.

Anka, Anka, Anka rozmilá,
ty jsi mé potěšení byla.
Kdo ťa milovati bude,
když šohaj na vojně bude?
Anka, Anka, Anka rozmilá!

Role, role, role oraná;
kdo ťa bude, role, orat,
až já budu maširovat,
role, role, role oraná!

Cesto, cesto, cesto rozmilá!
Po tobě chodit radost byla.
Kdo po tobě chodit bude,
šuhaj ve Francúzách bude.
Cesto, cesto, cesto rozmilá.

1715.

Ze Židenic

Ha - na - čko, dě - ve - čko, sr - dce mo - je, aj, z te - be bu - de že - na,

a ze mně bu - de vi - sí - vá - vat pa - lá - šek do - lů s ko - ňa.

Hanačko, děvečko, srdce moje,
aj, z tebe bude žena,
a ze mně bude visívávat
palášek dolů s koňa.

Palášek, palášek dolů s koňa
a klobók lemovaný,
aj, zpomeneš ty, má panenko,
na moje milování.

Na moje, na moje milování
a na mó věrnó lásko,
Hanačko, děvečko, srdce moje,
aj, můj zlaté vobrázko.

1716.

Od Brna

Ži - den - ský dě - včá - tka, pro - sím vás, vod - pu - ste mně a - spoň je - dna z vás, dež já od vás pu - du,

mo - dli - ti se bu - du za ka - ždó pa - nen - ko o - tče - náš.

Židenský děvčátka, prosím vás,
vodpuste mně aspoň jedna z vás!
Dež já vod vás puđu, modliti se budu
za každó panenku otčenáš.

Za každó panenku otčenáš,
a za tó mó miló růženec,
habe každé věděl, habe každé věděl,
že sem béval jehí mládenec.